

[Fibiger.]

for denne Lovgivning, at der skulde finde en Udligning Sted i Anledning af Sterlingfaldet. For det opnaar man jo slet ikke ved det her fremsatte Lovforslag, som er en ren Tilskudsordning med Fragttilskud og den Slags Ting, der ligger uden for Spørgsmaalet.

Af det Svar, Landbrugsministeren gav mig angaaende Forholdet med Lagrene af Korn, forstod jeg, at netop da det er en Bemyndigelseslov, vil der blive foretaget Undersøgelser og truffet Foranstaltninger, saaledes at man ikke gaar nogen for nær, selv om de har faaet Korn i de sidste Dage, før dette Lovforslag blev forelagt.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at jeg havde udtalt, at ved det Lovforslag, som her var fremsat, forringede man Mulighederne for Smørproduktionen. Nej, det var ikke ved Lovforslaget, men det var ved det Ændringsforslag, der var stillet her, set i Forhold til det, der blev forelagt i Gaar her i Tinget, og det er da givet, at der bliver en Forringelse, naar Tilskuddet til Oliekagerne er nedsat fra 3 til 2 Kr. Det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen vil være enig med mig i, naar han faar tænkt sig lidt om.

Videre spurgte det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, om der da var noget rimeligt i at give Tilskud til en Produktion, som man anser for at være lønnende, f. Eks. Baconproduktionen. Dertil vil jeg sige, at vi Konservative har set denne Ordning som en Helhed for Smør, Bacon og Æg, saadan at man gav Tilskuddet til hele Landbrugsproduktionen; var det saa for lidt for een Gren, kunde det maaske opvejes ved Udligningen. Men Ægproduktionen er jo ikke særlig lønnende for Tiden; derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have sagt dette. For ser man paa Priserne paa Æg nu og tidligere, er der jo sket en stor Ændring.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var forbavset over, at vi ikke vilde stemme for det Ændringsforslag, hans Parti havde stillet. Den sidste Afdeling kunde vi nok stemme for, Ændringsforslagets § 3; men det ligger jo i den Henvendelse, vi har rettet til Regeringen, som den højtærede Landbrugsminister har svaret imødekomende paa, om at tage Sagen op til en samlet Drøftelse. Naar de Forslag, vi selv har stillet, falder sammen med de Forslag, der stilles fra anden Side, er der ikke nogen Grund til at gaa ind for dem, der stilles fra anden Side.

Jeg vil gerne henstille, at man inden

Afstemningen overvejer det Ændringsforslag, vi har stillet, der efter vor Opfattelse løser Spørgsmaalet om Ombytning med Brødkorn paa en tilfredsstillende Maade.

N. P. Andreasen: Jeg vil gerne svare det ærede Medlem Hr. Brorsen paa to Spørgsmaal, som han rettede direkte til mig. Det ene var med Hensyn til Ombytningskorn. Dér fremhævede det ærede Medlem, at det Forslag, som hans Parti vilde have sat ind for, og som han mente vi alle kunde blive enige om, gik ud paa, at de, der afleverede Brødkorn, skulde have 2 Kr. Jeg vil gerne sige, at det Forslag, det ærede Medlem omtaler, gik jo kun ud paa at bibeholde Tilskuddet, saadan som det var ifølge Loven, med de 4 Kr., altsaa med de samme 6 Kr., som Flertallet nu har sat ind som Erstatning til dem, der afleverer Brødkorn, og det kan vel ikke være Mening, at det ærede Medlem vil forlange, at de, der ikke har Brug for Foderkorn, alligevel skal have de 2 Kr. i Ombytning, som der her er Tale om. Det vil jeg i hvert Fald ikke tro er hans Opfattelse. Jeg har nok hørt, at der blev talt om, at de, der afleverer Brødkorn, skulde have en særlig Fordel, men jeg for mit Vedkommende mener i hvert Fald, at det vilde være helt urimeligt, at de Landbrugere, der afleverer Brødkorn, men som efter hele deres Landbrugs Natur ikke har Brug for Foderkorn, alligevel skulde have en Særret fremfor andre. Det kan vel ikke være Mening.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg lagde alt for megen Vægt paa det udenlandske Korn, og at vor egen Avl, som omfattede 87 pCt., lagde vi ikke nok Vægt paa. Ja, jeg lægger i hvert Fald overordentlig stor Vægt paa, hvad vi selv avler her i Landet. Det var, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, en fuldstændig overflødig Bemærkning. Men der er en anden Side af Sagen, og det er, at vi hvert Aar, selv under normale Forhold, her til Landet indfører 6—7 Mill. Tdr. Sød som Erstatningskorn til det Landbrug, vi nu engang har, og dér er Forholdet det, det ved det ærede Medlem jo, at en lang Række af Landbrugere bruger — og det gælder langt uden for selve Husmandsbruget — at indkøbe Korn selv under normale Forhold netop af de 6—7 Mill. Tdr. indført Sød, for at de kan opretholde den normale Drift. Vi har peget paa, at netop dette Landbrug ikke bør slaas ud i Tider som disse, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem ikke kan indse, at det er en meget stor Opgave at lægge Forholdene saaledes til Rette, at